

17. mai hefte

Sanger

Ja, vi elsker dette landet

(Bjørnstjerne Bjørnson)

*Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor,
og den saganatt som senker
drømmer på vår jord.*

*Dette landet Harald berget
med sin kjemperad,
dette landet Håkon verget
medens Øyvind kvad;
Olav på det land har malet
korset med sitt blod,
fra dets høye Sverre talte
Roma midt imot.*

*Bønder sine økser brynte
hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs kysten lynte,
så den lystes hjem.
Kvinner selv stod opp og strede
som de vare menn;
andre kunne bare grede,
men det kom igjen!*

*Visstnok var vi ikke mange,
men vi strakk dog til,
da vi prøvdes noen gange,
og det stod på spill;
ti vi heller landet brente
enn det kom til fall;
husker bare hva som hendte
ned på Fredrikshald!*

*Hårde tider har vi døyet,
ble til sist forstøtt;
men i verste nød blåøyet
frihet ble oss født.
Det gav faderkraft å bære
hungersnød og krig,
det gav døden selv sin ære –
og det gav forlik.*

*Fienden sitt våpen kastet,
opp visiret for,
vi med undren mot ham hastet;
ti han var vår bror.
Drevne frem på stand av skammen
gikk vi søderpå;
nu vi står tre brødre sammen,
og skal sådan stå!*

*Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.*

*Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.*

Norge i rødt, hvitt og blått

Norge i rødt, hvitt og blått et fast innslag på 17. mai.

Sangen er skrevet som inspirasjon for nordmenn i harde tider under okkupasjonen (1941). Teksten er av Finn Bø, Bias Bernhoft og Arild Feldborg, mens melodien er komponert av Lars-Erik Larsson (Store norske leksikon).

*Hvorhen du går i li og fjell,
en vinterdag, en sommerkveld
med fjord og fossevell,
fra eng og mo med furutrær
fra havets bryn med fiskevær
og til de hvite skjær,
møter du landet i trefarvet drakt,
svøpt i et gjenskinns av flaggets
farveprakt.*

*Se, en hvitstammet bjerk oppi heien,
rammer stripen med blåklokker inn
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.*

*Ja, så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farve til breen,
det er Norge i rødt, hvitt og blått.*

*En vårdag i en solskinnsstund
på benken i Studenterlund
der sitter han og hun,
to unge, nyutsprungne russ,
to ganske nylig tente bluss,
i 20 grader pluss.*

*Hun er som en gryende forsommerdag
som farves av gjenskinnet av det
norske flagg.*

*Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
og så rødt som det rø' hennes kinn,
hennes øyne er blå som fiolen,
hun er flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne,
og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.*

*De kjempet både hun og han!
Nå lyser seirens baunebrann,
utover Norges land.*

*Mot himlen stiger flagg ved flagg
Som tusen gledesbål i dag,
For alle vunne slag.*

*Det knitrer som før over hytte og slott,
Et flammende merke i rødt og hvitt
og blått.*

*Som et regnbuens tegn under skyen,
Skal det evig i fremtiden stå.*

*Se, det glitrer på ny over byen,
I det røde og hvite og blå.*

*La det runge fra gaten og torget,
Over landet som nordmenn har fått:
Du er vårt, du er vårt, gamle Norge!
Vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått!*

17. mai er vi så glad i

17. mai-sang for de små

*17. mai er vi så glad i,
moro vi har fra morgen til kveld!
Da er det så du,
om vi er små du,
er vi med likevel
Jeg roper hurra dagen så lang,
synger for Norge mangen en sang
Og jeg, jeg kan du
elske mitt land du,
det skal du se en gang
Pent lite flagg du,
fikk jeg i dag du,
flagg med en stang så lang og så ny
Nå skal jeg springe,
løfte og svinge
flagget mitt høyt mot sky
Ser du den sløyfen som jeg har på,
den er så gild, så rød, hvit og blå
Jeg bare venter
mor snart meg henter,
så skal vi sammen gå*

*Far skal bli med du,
tenk, vi skal se du,
barna som går i rekker og rad,
se flagg og faner
i lange baner!
Å, du hvor jeg er glad!
Høre musikk og trommer og sang
Å den som kunne bli med en gang
Kanskje jeg får du
lov neste år du,
da er jeg stor og lang!*

Småguttenes nasjonalsang

Tekst: Henrik Wergeland

*Vi ere en nasjon vi med,
vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved,
og vi, vi ere mange.
Vårt hjerte vet, vårt øye ser
hvor godt og vakkert Norge er,
vår tunge kan en sang blant fler
av Norges æres-sange.*

*Mer grønt er gresset ingensteds,
mer fullt av blomster vevet
enn i det land hvor jeg tilfreds
med far og mor har levet.
Jeg vil det elske til min død,
ei bytte det hvor jeg er fødd,
om man et paradys meg bød
av palmer oversvevet.*

*Hvor er vel himlen mere blå?
Hvor springe vel så glade
de bækker, som i engen går
for blomsterne at bade?
Selv vinteren jeg frydes ved,
så hvit og klar som strøet med
all stjernehimlens herlighed
og hvite liljeblieder.*

*Jeg ikke vil for fremmed vår
min norske vinter bytte,
og fremmed slott ei nær forslår
imot min faders hytte.*

*Han sier, han er der så fri.
Det ei så nøje fatte vi;
men noget godt er vist deri,
som værd er at beskytte.*

*Gid jeg da snart må blive stor
-- Jeg har sålenge biet --
at tappert jeg kan værne for
min faders dyre frihed!
Og skulle noen vel med makt
få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt,
er til dets frelse viet.*

*Det leve da som fran og fyr,
de sterke, eviggrønne!
som stjernebak sine sky'r
er alltid like skjønne!
Kom vår og høst, som alltid før,
med blomster for min moders dør,
med gyllent korn på faders stør,
som vil du dem belønne!*

17. mai-sang for de minste

*En populær 17.-mai-sang, særlig for de yngste.
Teksten til denne sangen er skrevet av Ågot Nickelsen, og
melodien er lånt fra fra Mot i brystet av Johan Nicolaisen.*

Tenk at nå er dagen her som jeg har lengtet etter.

Jeg skal gå i toget, og jeg er så glad.

*Du kan tro jeg skal nok synge ut av alle krefter,
svinge flagget mitt og rope høyt hurra!*

Ser du flagget mitt: rødt og blått og hvitt!

*Det skal vaie fritt og vise seg
friskt, og vakkert er det, som vår kjære gamle Norge.*

Ja, det landet er vi glad i, du og jeg!

Her kommer vi unge i flokk

*Her kommer vi unge i flokk, flokk, flokk
Av mot og av sanger har vi nok, nok, nok
Vi våren vil prise, og gamle Norge vise;
her kommer vi unge i flokk, flokk, flokk*

*Mitt Norge er pyntet til fest, fest, fest
Og ønsker i dag å se som gjest, gjest, gjest
Hver gutt og hver pike, som aldri vil svike,
når Norge er pyntet til fest, fest, fest*

Vi roper høyt hurra

Tekst og musikk: Geir Hegerstrøm

Vi roper høyt hurra.

*Det gjør vi nå fordi det landet som vi har er så godt å leve i.
La flagget vaie fritt i rødt og hvitt og blått,
med korset der i midten er det kjempeflott!*

*Noen barn får aldri se hva frihet er,
alltid er det krig og nød i landet der.
Vi kan gi dem håpet om at de blir fri,
tross alt lever de på samme jord som vi.*

Vi roper høyt hurra.

*Det gjør vi nå fordi det landet som vi har er så godt å leve i.
La flagget vaie fritt i rødt og hvitt og blått,
med korset der i midten er det kjempeflott!*

*En gang var vi selv et land med krig og hat.
Tidene var harde, mange manglet mat.
Men vi hadde håpet:
En dag blir vi fri, da skal vi bli kvitt all vold og tyranni.*

Vi roper høyt hurra.

*Det gjør vi nå fordi det landet som vi har er så godt å leve i.
La flagget vaie fritt i rødt og hvitt og blått,
med korset der i midten er det kjempeflott!*

*Det er lett å miste friheten igjen,
det er lett å glemme hva vi gav for den.
Fortsatt må vi kjempe for å være fri,
fri med alle barn på samme jord som vi.*

Vi roper høyt hurra.

*Det gjør vi nå fordi det landet som vi har er så godt å leve i.
La flagget vaie fritt i rødt og hvitt og blått,
med korset der i midten er det kjempeflott!*

«Kongesangen»

Tekst: Gustav Jensen

*Gud sign vår konge god!
Sign han med kraft og mot,
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott!
Høyt sverger Norges mann,
hver i sitt kall, sin stand,
troskap sin drott.
Troskap i liv og død,
tapper i krig og nød,
alltid vårt Norge lød
Gud og sin drott.*

«Gud signe vårt dyre fedreland»

Tekst: Elias Blix

Gud signe vårt dyre Fedreland
Og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred fra fjell til strand
Og vinter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
Som kristne det kan seg søma!

Vårt heimland i mørke lenge låg,
Og vankunna Ljoset gjøymde.
Men gud, du i nåde til oss såg,
Din kjærleik oss ikkje gløymde:
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
Og ljøs over landet strøymde.

Og Noreg det ligg vel langt i nord,
Og vinteren varer lenge;
Men ljøset og livet i ditt ord
Det ingen kan setja stenge.
Om fjellet er høgt og dalen trong,
Ditt ord heve da sitt gjenge.

Så blømde vårt land i ljøs og fred,
Det grødde så grønt i lider,
Men atter seig natt på landet ned

Med treldom og tunge tider.
Og folket det sukket etter ljøs,
Og du lyste opp omsider.

Og morgonen rann, og mørkret kvarv,
Som lenge vår lykka skygde,
Du atter oss gav vår fridoms arv
Og honom i trengsla trygde.
Du vernad vårt folk og gav oss fred,
Og landet med log me bygde.

Vil Gud ikkje vera gygningsmann,
Me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land,
Kan vaktmann oss ikkje tryggja.
So vakta oss, Gud, så me kan bu
I heimen med fred og hyggja!

No er det i Noreg atter dag
Med vårsol og sang i skogen.
Om sædet enn gror på ymist lag,
Det brydder då etter plogen.
Så signe da Gud det gode såd,
Til groren ein gong er mogen!

«Sønner av Norge»

Tekst: Henrik Anker Bjerregaard

*Sønner af Norges det ældgamle Rige,
Sjunger til Harpens den festlige Klang!
Mandigt og højtidsfuldt Tonen lad stige,
Fædrenelandet indvies vor Sang.
Fædreneminder herligt oprinder,
Hvergang vi nævne vor Fædrenestavn.
Svulmende Hierter og glødende Kinder
Hylde det elskte, det hellige Navn.*

*Flyver vor Aand til de hensvundne Tider,
herligt den skuer vort Fædrelands Glands;
Kæmpere gange om Dovrefjelds Sider,
Vandre til Ledingefærd som til Dands.
Mandige Skarer Bølgen befarer,
Norriges Ros bær til fjerneste Kyst;
Hjemme er Kæmpere nok som forsvarer
Arvede Frihed med modige Bryst.*

*Medens de Staalklædte prøve sin Styrke,
Medens de stande i kæmpende Rad,
Skjalde og Sagamænd Kunsterne dyrke,
Riste i Runer de herligste Qvad.
Konninger bolde Scepteret holde,
Røgte med Viisdom det hellige Kald;
Gennem Aarhundreders Nat deres Skjolde
Genstraale klart i Erindringens Hal.*

*Oldtid! du svandt; men din hellige Flamme
Blusser i Nordmandens Hjerte endnu:
End er af Æt og af Kraft han den Samme,
End staaer til Frihed og Ære hans Hu;
Og naar han kvæder Norriges Hæder,
Svulmer hans Hjerte af Stolthed og Lyst;
Ham er selv Sydens de yndigste Steder
Intet mod Norriges sneedækte Kyst.*

*Frihedens Tempel i Nordmandens Dale
Stander saa herligt i Lye af hans Fjeld;
Frit tør han tænke, og frit tør han tale,
Frit tør han virke til Norriges Held.
Fuglen i Skove, Nordhavets Vove
Friere er ej end Norriges Mand;
Villig dog lyder han selvgivne Love,
Trofast mod Konning og Fædreneland.*

*Elskede Land med de skyhøje Bjerge,
Frugtbare Dale og fiskrige Kyst!
Troskap og Kjærlighed fro vi dig sverge;
Kalder du, bløde vi for dig med Lyst.
Evig du stande, elskte blandt Lande!
Frit som den Storm der omsuser dit Fjeld!
Og medens Bølgen omsnoer dine Strande,
Stedse du voxer i Hæder og Held!*

Kom mai du skjøønne milde

*Kom mai du skjøønne milde
Gjør skogen atter grønn
Og la ved bekk og kilde
Fiolen blomstre skjøøn
Hvor ville jeg dog gjerne
At jeg igjen deg så
Akk kjære mai hvor gjerne
Gad jeg i marken gå*

*Om vint'ren kan man have
Vel mangt et tidsfordriv
Man kan i sneen trave
Å ja et lystig liv
Men når seg lerken svinger
Mot sky med liflig slag
På engen om å springe
Det er en annen sak*

*Kom derfor mai du milde
Gjør skogen atter grønn
Og la ved bekk og kilde
Fiolen blomstre skjøøn
Hvor ville jeg dog gjerne
At jeg igjen deg så
Akk kjære mai hvor gjerne
Gad jeg i marken gå*